

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za osnanila plačuje se od štiritopne petič-vrste po 6 kr., če se osnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, osnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Državni zbor.

Na Dunaji, 16. decembra.

V današnji seji je zbornica razpravljala o dispozicijskem fondu. Posl. dr. Lueger je ministerskega predsednika vehementno napadal.

Začetkom seje je poljedelski minister umaknil Falkenhaynov predlogo glede ustanovitve kmetijskih zadrug in rentnih posestev, domobranski minister pa je predložil zakonski načrt glede preskrbe ljevanja častniških udov in sirot. Potem je zbornica nadaljevala proračunsko razpravo, in sicer je razpravljala o postavki „dispozicijski fond“.

Posl. Noske se je bavil z vprašanjem o nepotrditvi dra. Luegerja, rekši, da je to na sebi malenkostno personalno vprašanje, katero se umetno pretirava. Vlada in prebivalstvo morata skupno delati na to, da se naredi konec nasilstvom. Protisemitje se ne ustrašijo nobenega sredstva, ustavljajo se avtoriteti in hujkajo zdaj še ženske. Na teh ženskih shodih se imenujejo naravnost imena tistih trgovcev, pri katerih naj nihče več ne kupi. Javno življenje je tako podivjano, da se človek kmalu ne bo upal na cesto. Nekateri duhovniki hujkajo z lece zoper žide in uganjajo še hujše reči, ne da bi se škof oglašil.

Posl. dr. Lueger: Na to boste še dolgo čakali. Tak škof bi bil lopov!

Posl. Pernerstorfer je grajal postopanje levičarjev glede dunajskega vprašanja in rekel, da Badeni kot politik ni neznan. V Gališki je mnogo krat kršil zakone in o zadnjih deželnozborskih volitvah se čujejo nezaslišane reči. Gališki gospodje se sklicujejo na to, da so prebivalci Gališke bolj živini podobni nego človeku. Če je to res, so tega krivi le gospodujoči sloji. Kanonik Oprdek je pisal v „Krakusu“ o p. Stojalovskem: „Prokleti Stojalovski — izdajalec Stojalovski — Nič ne preostane, nego iti v Tešin, tega lopova odgnati iz zapora in ga živnega na kol natakati; a to bi bila prelahka smrt za njegova hudodelstva. Izdajalce domovine je obesiti kakor pse. On pa ni le izdajalec domovine, nego tudi izdajalec vere. Prav res, zaslužil je, da se živ natakne na kol.“

Posl. dr. Lewicki: Za to je odgovoren samo urednik!

Posl. Pernerstorfer: Navedel sem samo jeden vzgled, saj ne vem, je-li gališko prebivalstvo res tako surovo, kakor se mi je popisalo. Ministerski preds. Badeni taji ljudsko suvereniteto in misli, da so vsi ljudje in vsi faktorji le zato na svetu, da služijo vladarju. Ministru s takim nazorom se mora odločno oponovati. Ko bi ministerski predsednik hotel na liberalen način vladati, bi se to moralo že videti. Končno je govornik ostro prijel dunajskega državnega pravdnika Hlawatha in rekel, da se morajo vsi ljudski zastopniki postaviti zoper vlado.

Posl. grof Dubsky je v imeni nekdanjega Coroninijevega kluba se izrekel za dispozicijski fond.

Posl. dr. Lueger je polemizoval z Nosketom, očital levici, da je ona kriva propadanja Dunaja, ker je glasovala za dualizem. Sploh pa je levica ljudstvo vedno sistematično goljufala. Zakaj se ne zgradi kanal, ki bi vezal Donavo z Odro? Ker bi potem Rothschild, lastnik severne železnice, nekaj zaslužka izgubil. In tudi vsega, kar se je storilo in opustilo na Dunaju, je kriva levica. Kristijani se ne bore zoper posamične žide, nego zoper židovsko mišljenje. Skof, ki bi se dvignil proti antisemitom, bi Kristusa drugič križal. Na papeža se lahko zanesemo, da nas v našem svetem boju ne zapusti. Dispozicijski fond ni vprašanje zaupanja, nego vprašanje korupcije. Porablja se za razširjanje laži. Ali je grof Badeni mož, ki ljubi pravičnost in govori resnico. Ko se je izjavil glede moje nepotrditve in pripravljenega vojaštva, obudilo je največjo pozornost, da je tajil splošnoznane stvari. Badeni ni mož pravice, to kažejo gališki izseljenci in maloruska deputacija. Badeni menda nima posebno dobre vesti glede Malorusov. Danes je bilo pred cesarskim dvorcem toliko policije, kakor da se je bati revolucije, kakor da hoče kdo cesarski дворец naskočiti. Čemu toliko redarjev? Morda bo ministerski predsednik tudi to tajil...

Posl. Hauck: Ne more!

Posl. dr. Lueger: Vse more! Vi mislite, da zategadelj ne, ker ste to sami videli. Ko bi cela zbornica kaj videla, bi on to tajil. Vprašam ga, je-li hotel s policije mirne državljane provocirati, dražiti? Takih reči ni Dunaj vajen. Grof Badeni je

mož nasilstev. Dokazal je, to a usp-he bo kmalu videl. Kdor je zdaj z levičarji sladak, potem pa z Mladočehi, o tem se kmalu spozna, da ima vse za norca. Z dispozicijskim fondom 100 000 gld. ni mogoče izhajati. Kje dobi vlada denar. Cui prodest Badeni? Če odgovorite po pravici, homo vedeli, kje dobiti denar. Židovski novinarji so kakor godci. Če ni denarja, ne godejo. Listi pa godejo za Badenija na vso moč, dasi ni storil nič drugega, nego da mene ni potrdil. Dunajsko prebivalstvo se na nečuten način psuje, dasi so se vršile obč. volitve v najlepšem redu in dasi tu ni moba, ker so tudi najnižji sloji bolje vzgojeni nego v vsakem drugem mestu. Naša stranka se bori contre le juif, roi de l'époque, proti židom, ki so uničili kmetijski stan, uničili obrtnike, ki podkopavajo prestol, sleparijo na borzi; proti židom panamskega škandala in izdajalcem domovine, proti židovskim liferantom, ki so puščali naše vojake umreti glada ali so jih zastrupili, proti židom ki so propagirali turške in srbske srečke in sramote v inozemstvu našo domovino. Bodoči zgodovinar bo o nas rekel, da smo poznali pravega sovražnika monarhije, ministri pa so bili slepi in so divjali proti najzvestejšim sinovom domovine.

Posl. grof. Dzieduszyjski se je izrekel za dispozicijski fond.

Posl. baron Morsey je naznanil, da bo katoliška ljudska stranka glasovala zoper postavko, ne iz nezaupnosti do vlade, nego ker ni zadovoljna s pisavo oficijoznih listov.

Ministerski predsednik grof Badeni je rekel, da Luegerju neče odgovarjati, ker bi se njegove besede zopet zavijale. Vzdržal je, kar je rekel svoj čas glede konsigniranja vojakov, izjavil, da postavke ne zmatra za stvar zaupanja in se končno malo ponorčeval iz katoliške ljudske stranke.

Seja se je na to zaključila. Prihodnja seja bo nocoj ob 8. uri.

V Ljubljani, 17. decembra.

Češkonemška sprava. Namestnik češkega deželnega maršala dr. Lippert se je te dni izjavil, da na podlagi češkega državnega prava ni mogoča nobena sprava mej Nemci in Čehi. Sicer so pa Nemci za spravo, in Mladočehi naj le stavijo svoje pogoje.

Listek.

Institutka.

(Spisal Fr. G. Kosec.)

Vi niste poznali Gradnikove Ide? — Ali res ne?!

Oči je imela kot spomenčice kraj gozdnega potoka, ličeca okrogla, rožnata in trda kot najboljša jabolka, po hrbtu dve debeli kiti temno rujavih las, široka čez pleča in boka, pa tenka čez pas nalik osi, odločnih, krepkih, korakov, da se je stresal njen život pri vsaki stopinji...

... moj Bog, ali se je ne spominjate! — Ali res ne? — Žal!

Ej, lepa je bila Ida, lepa, a tudi učena!

Vi se smejete? — Hm, ali pa veste kaj pomeni ime „Sacre coeur“? — Dunajski sloviti institut, v kateri pošiljajo skrbni, pa bogati stariši svoje hčerke kratkih krilc, da se jim vidijo še preko kolen segajoče nogovice, objemajoče iglaste noge bitije, ki so po svoji zunanosti še pol dečki, — a iz katerega se jim vračajo popolne dame z modno vlečko, odmerjenih korakov, deviško sramožljive koketnosti in — — čudovite učenosti.

Tudi Gradnikova Ida se je vrnila v tiho hišo očetovsko iz šumnega mesta petja in šale sila učena!

Ej no, učila se je fizike, matematike, zoologije, botanike in mineralogije, historije, religije, literature, pedagogike, logike, psihologije in ... in — — še mnogo drugega, česar se baš ne domislim.

In vi ste se smejali, ko sem dejal, da je bila Ida poleg svoje krasote tudi učena! —

A znala je še več! — Govorila in pisala je francosko in italijansko, razumela celó angleško, čebjlala izborna nemško in slednjič tudi svojo materinščino — slovensko.

Slovenščine sicer ni slišala nikdar v svojem zavodu, in tudi nobena slovenska knjiga se ni smela prikristi k njej, radi česar ji je izginila v teku let marsikatera beseda iz prenapolnjene glave. Nò, kmalu se je privadila zopet svojega jezika ter ga govorila skoro tako rada in skoro tako gladko kot nemščino! —

Razume se pa, da se v tako slavnem zavodu — kot je „Sacre coeur“ — ne goji samó veda, ampak tudi lepa umetnost.

Ida je poznala vse Chopinove sonate in nocturne,

vse Wagnerjeve in Gounodove opere, Lisztove zборе in samospeve; Bach, Beethoven, Mozart, Schumann, Verdi, Mascagni so ji bili najljubši znanci, da ne omenim Straussovih, Millöckerjevih in Zellerjevih operet in valčkov, katere pa je smela peti in igrati le bolj skrivaj, zakaj moderne „igračke“ so se morale vsikdar ugibati klasiški resnosti.

Uverjen sem, da mi sedaj vsakdo verjame, da se je vrnila Ida iz dunajskega zavoda kot cela dama, izobražena po duhu in srci kot uzor ženskega bitja, idejal moškega hrepenenja...

Ker se pa tudi v najslovitšem zavodu gojenci ali gojenke vedno ne učé, ampak imajo svoje odmore in proste dneve, zabavala se je tudi Ida s čitanjem neučnih knjig, katere je dobila v zavodovi knjižnici.

In Ida je prebrala vse novele in romane, katere so spisale E. Marlitt, V. Heimbürg, E. Polko in Ebner-Eschenbach, — teh je pa veliko!

Pravcata dušna paša so bili ti spisi naši Idi, in zatapljala je vanje vse svoje misli in zajemala iz njih vse svoje uzore in nazore o svetu in njegovih prebivalcih.

Koliko solz, koliko vzdihov so ji rodile one povesti! Oh, kako nesrečne so bile one plebejkinje,

Nemci torej še vedno z vso odločnostjo oporekajo češkemu državnemu pravu. Po našem mnenju pa tudi sedaj še ni dosti upanja na spravo mej Nemci in Čehi. Dokler se Nemci ne odločijo za narodno enakopravnost tudi na Moraviji in v Šleziji, tako dolgo ni nobeno sporazumljenje mogoče.

Grof Thun. Tudi Badeni se je prepričal, kakor poročajo poljski listi, da je grof Thun postal nemogoč na mestu češkega namestnika in ga bodo v kratkem nadomestili s kom drugim. K temu prepričanju je vlado pripravilo odločno postopanje Mladočehov v državnem zboru. Odstranjenje grofa Thuna bo le začetek boljših razmer mej Mladočehi in vlado.

Arton V Budimpešti so našli kovčega Artovna in več spisov, od katerih so bili nekateri šifrirani. Kopije nekaterih spisov so poslali francoski policiji, dočim izvirnikov ne izroče drugače kakor na zahtevo državnega pravdnistva. — Arton pa sedaj skuša sedanjo francosko vlado očrtniti. Časopisu „Figaro“ je poslal iz ječe pismo, v katerem pripoveduje, da je francoska vlada bila poslala v Beneške policijskega načelnika Dupasa, ki se je z njim pogajal. Tedaj je na Francoskem bil ministerski predsednik Loubet, sedanji ministerski predsednik Bourgeois je pa bil tudi v ministerstvu. Dupas bi ga bil lahko dal zapreti, pa ga ni hotel. Potem pa pripoveduje na drobno, kako je sedanji pravosodni minister Riccard poslal v London k njemu časnikarja Lefébrea in kaj mu je vse četel, če izroči važne papirje. Kakor se kaže, se Artur še nada, da s strašenjem z odkriti sleparij političnih oseb pripravi francosko vlado, da ostopi od zahteve, da naj ga jej Anglija izroči. V Franciji pa Artona mislijo postaviti pred sodišče zaradi neke goljufije ne pa zaradi podkupovanja poslancev.

Dogodki v Turčiji. Iz nekaterih krajev Armenije prihajajo poročila, da Armenci prestopajo v mohamedanstvo, da bi bili tako varni pred Turki in Kurdi. — Po poročilih je ustanek Druzov v Havramu nastal iz tega, da je neki mohamedanec Druza tirjal, naj mu poplača neki dolg. Zaradi tega sta se do hudega spila in mohamedanec je Druza ubil. Druzi so to mohamedancem očitali. Mohamedanci so jih pa napali in jih 30 pobili. Druze je to seveda razdražilo. Zbralo se jih je veliko vkupe, požgali so štiri mohamedanske vasi, z mošče strgali turško zastavo in razobesili angleško. Sedaj so prišle turške čete mohamedancem na pomoč. Druzi so pa vojake naklestili. Turki so potem v Damasku zbrali mnogo vojakov, ki so Druze obkolili. V Carigradu se nadejajo, da se Druzi kmalu podajo. Zadnja poročila že govore, da so se razmere v Siriji zboljšale, samo trgovina je popolnoma prenehala.

Kriza na Španjskem. Zaradi nerednosti pri maltriškem magistratu je prišlo do ministerske krize. Odstopil je minister javnih del Bosch in pravosodni minister Romero. Prvi je kot bivši madriški župan sam udeležen pri omenjenih sleparijah. Govori se, da ima Bosch izdati brošuro, v kateri bode skušal sebe oprati in v lepi luči pokazati mestno gospodarstvo v Madridu. Pravosodni minister je odstopil, ker noče, da bi se govorilo, da je on kaj uplival na sodišče. — Romero pa tudi že poprej ni bil jedin z drugimi ministri. On je ob-

ljubeče mlade barone, lične častnike, ki so bili zaročeni z brezsrčnimi rdečelasimi komtesami, — in oh, kako zopet srečne, ko so s svojo dobrosrčnostjo vklonile vse nasprotneke, pregnale pomisleke in predsodke aristokratij, mām in tetk ter se končno vender le poročile s svojimi uzori, ki so bili tako veliki, da so šli komaj skozi vrata in katerim so kirasirske ali pa ulanjske uniforme tako neizrečeno lepo pristojale! — Oh, če bi bila ona, Ida, kdaj tako srečna, da bi pokleknil pred njo grof, postavil poročnik z ogljenočrtnimi očmi in brkami, pa slonok štenobelimi zobmi ter ji s stresočim glasom govoril: „Oboževana Ida, ljubim Vas in pred Vaše noge pokladam svojo grofovsko krono in grad s stoterimi dedi in pradedi. — Sprejmite me v svoje osrečevalno naročje, storite me nebeško srečnega; — bodite moja kraljica za vse življenje, — sicer, krasna Ida, — sicer — — moram umreti!“ —

To bi bil smoter življenja Gradnikove Ide; — in je-li tako nemogoče, da bi ga dosegla?! — Gotovo ne! — Saj lepa je Ida kot malokatera plemkinja; izobrazena pa še celo bolj kot vsaka kujeginja, o katerih istiniti izobrazbi vedo ljudje kaj malo povedati! — In kolikokrat se zgodi dan-

sojal postopanje maršala Martinez Camposa na Kubi. Hotel je že poprej dati demisijo, pa ga je ministerski predsednik nagovarjal, naj še ostane. Sploh se stališče konservativne vlade močno maje na Španjskem. Največ jo še to vzdržuje, da liberalci ne marajo prevzeti vlade, ko vidijo kako je vse zavoženo.

Govor dr. poslanca dr. Gregorčiča pri splošni razpravi o državnem proračunu dne 9. decembra.

(Po stenografičnem zapisniku.)

(Konec.)

Da so se izbrisala ona štiri imena, to ni bilo za prvotno volitev in njen izid nikakega pomena. Vkljub temu je zadostovala ta nepravilnost, da je okrajnega glavarja nagnila, da je razveljavil ono volitev ter razpisal novo ob času, ko so bile že vse prvotne volitve v okraju izvršene in ko se je natančno poznalo razmerje volilnih mož jedne in druge stranke. Pri tej drugi prvotni volitvi so se zopet sprejeli v volilni imenik oni štirje občinarji, ki so se bili prej izbrisali.

Drug občinar, pristaš ljudske stranke, učitelj, ki si je šele po zadnjih občinskih volitvah pridobil domovno pravico v Komnu, se pa ni sprejel v volilni imenik.

Način, po katerem se je vršila druga volitev v Komnu dokazuje, da gospodu okrajnemu glavarju ni bilo samo do tega, da se izpolnjuje volilni red, marveč tudi do tega, morda celo v prvi vrsti, da se premeni uspeh ali izid volitve.

Mej tem, ko se je udeležilo prve volitve le 39 volilcev, udeležilo se jih je druge volitve 98, in zmagala je vladna stranka z večino 1 in 2 glasov. Gospod okrajni glavar si je dal osebno truda, da je spravil na volišče nekatere volilce, ki prvič niso bili prišli. Od strani vlade in ljudske stranke agitovale so se s tako silo, da je sledila tej volitvi razburjenost in sovraštvo mej občinarji, ki trpi še dandanes.

Splošno se je tudi opazilo, da kateri uradnik, ki se ni udeležil prve volitve, se je udeležil druge, ter da je glasoval proti svojemu javno znanemu prepričanju. Dvomljivo je, ali je dopuščeno, nagniti uradnika da se volitve udeleži ter da tako glasuje, da mej ljudstvom, mej katerim služi, po sili zgubi spoštovanje.

K volitvi so se pustili možje, ki se ne naba-jajo v volilnih imenikih za zadnje volitve v občinski zastop, samo za to, da imajo z umrlimi očeti, bivšimi volilci, ista imena in priimke, če tudi ni še prepisano v davčnih knjigah očetovo ime na sinovo ime. Po spričevanju očitidcev veljalo je to pravilo samo za pristaše vladne stranke, in mož, ki je pripadal ljudski stranki, se vkljub navedenim znakom baje ni pustil k volitvi. Ni moglo biti torej vse v najepšem redu.

Nekaj dni pred volitvijo dveh deželnih poslancev v Sežani, sporočil je gospod okrajni glavar štirim volilnim možem, ki pripadajo učiteljskemu stanu, katerih jeden je okrajni šolski nadzornik, kateri so bili soglasno voljeni v občinskih občinah kot volilni možje, naj se ne udeležijo deželnozbornih volitev, ker drugače bi morali biti sami odgovorni za slabe posledice, ki bi bile neizogibne. Dva izmed teh sta se dala oplašiti; dva sta prišla k volitvi. Ta dva sta bila na dan volitve še posebej povabljeni k okrajnemu glavarju. Jeden je slušal ter rekel, da občinarji ga bodo kamnjali, ko se vrne domov, ako ne bo glasoval tako, kakor je občini obečal; drugi, brat jednega izmed kandidatov ljudske stranke, je menil, da okrajni glavar mu prav tako lahko pove po volitvi, kar ima reči, ter ni slušal vabila.

Posamični župani so se poučevali tiste dni pred volitvijo pri okrajnem glavarstvu, kako imajo voliti oni in volilni možje njih občin. Na dan volitve imel je okrajni glavar nagovor do zbranih vo-

danes, v dobi demokratizma, da izbere ta in oni grof ali baron plebejko! —

Taka je bila torej notranjščina in zunanost Gradnikove Ide, gojenke na Danaju v zavodu „Sacre coeur“.

Nekega popoldne, ko se je baš vrnila iz daljnega sprehoda k „Predici na križpoti“, kamor so šle paroma v dolgi procesiji gojenke v enakih krilih in klobukih, — bilo je zadnji t den pred zaključkom šolskega leta, — dobila je od očeta, veletržca in župana v velikem slovenskem trgu, pismo sledeče vsebne:

Ljubljeno dete!

Ker si letos že v končnem najvišjem oddelku Vašega zavoda, sklenila sva z mamá, da Te vzameva za stalno domov. Stara si tudi že s demnajst let; — poskrbeti je nama treba za Tvojo bodočnost in Toje socijalno stališče mej svetom. Midva sva že siva starca; umakniti se bova morala kmalu potomcema, Tvojemu bratu in Tebi.

Pridi torej domov, kjer Te z ljubeznijo in veseljem željno pričakujeta Tvoja mamá, Tone zlasti pa Tvoj skrbni oče Josip Gradnik.

V N. . . 5. VII. 1894. I.

(Dalje prih.)

lilnih mož, v katerem jim je razložil, da jeden izmed kandidatov ljudske stranke nima pasivne volilne pravice, da si je bil upisan v volilni imenik, ki je pravomočno obveljal: Volilec ni dopustil, da bi se do, ovorili, rekoč, da to je agitacija. Potem so se klicali pomočeni volilci iz sobe, v kateri so bili zbrani, posamič v drugo sobo, kjer je bila zbrana komisija. Tu so glasovali, ne da bi jih mogli slišati volilci v sosednji sobi, razen onih, ki so bili na vratih ali prav blizu pri njih. Uspeh volitve je bila zmaga vladnih kandidatov z majhno večino.

Ni dvomiti, da vlada je pri volitvi s svojim posezanjem vmes uplivala na njen izid, ter da ga je odločila, in da se je poslužila sredstev, ki jedva odgovarjajo zakonu.

Slučno se je godilo pri volitvi treh deželnih poslancev iz slovenskega velikega posestva, pa s tem razločkom, da po Italijanih podpirana vladna stranka je ostala za blizu 100 glasov v manjšini.

Govori se, da vlada je nameravala s tem svojim postopanjem pri volitvah zagotoviti zmago takim kandidatom, ki so po njenem mnenju sposobni, da omogočijo uspešno posvetovanje v deželnem zboru, in delati težave takim kandidatom, do katerih nima takega zaupanja. Menim, da sodba o tem, ali je kateri kandidat sposoben za uspešno delo v katerem zastopu, pristojna volilem, in ne vladi. V nasprotnem slučaju ne bi potrebovali volitev, ampak c. kr. namestnik bi na predlog ces. kr. okrajnih glavarjev jednostavno poslanca imenoval ter prihranil trud volilem. Potem pa ne bi bili poslanci zastopniki ljudstva, marveč zastopniki, oziroma služabniki vlade. Tako zastopstvo ne bi bilo zastopstvo.

To naj zadostuje za zdaj. Slovenci ne zavidajo svojih italijanskih sodeželanov radi prijaznosti, katero uživajo pri vladi, in radi tega, da so na glasu državo vzdržajoče stranke, kakor tudi ne radi izdatnih gmotnih podpor, katere dobivajo od vlade, in radi izobraževalnih sredstev ter jezikovnih in političnih pravic, katere uživajo, marveč le želijo in zahtevajo, da se postavijo v gmotnem, narodnem in političnem oziru na jednako stopinjo z njihovimi italijanskimi sodežavljanji.

Slovenci ne zahtevajo predpravil in koncesij, temveč samo to, kar jim gre na podlagi naravnega in temeljnega državnega zakona, in kar je država dolžna dati jim v svoj prid. V nadi, da sedanja vlada pozna to svojo dolžnost ter da jo hoče izpolnovati, glasoval bom, da se preide v podrobno razpravo o državnem proračunu.

Dopisi.

Iz Idrije, 15. decembra. („Odpusti nam naše dolge . . .“) Thi so v javnih listih, kakor zapuščen grob. Kaj pa tudi ne, saj pod to zastavo nikdar več ne ustanemo, ker so tako na dolgo in široko padli pri deželnozbornih volitvah. Vsega vkupe jih je bilo 39 „mandelcev“, kateri so oddali svoje glasove za — R. I. P. — ako seveda vštajemo tudi maloletnega kateheta Oswalda, dva neposestnika in jeden prečrtan listek. A držal se je pa, držal, kakor petelin na g. . . ., ko so volilci klicali: vi nimate še volilne pravice, ker vam ni še odbilo 24. leto, le oddajte glasovnico, a oddaste jo po krivici, — in ko je rekel volilni komisar: res, pravice nima, a volilci bi se bili morali prej pritožiti, — in on „trd bodi, neizprosen, mož jeklen, ko treba je braniti . . .“ — krivično oddani glas, — ga je naglo oddal in odšel mej ugovorom volilcev. — Pustiti smo mislili njega in compagnia bella v miru, ako bi nas pa na tihem, zavrtno tako po „katoliško“ ne izzivali. Česar niso dosegli s pretresujočimi in begajočimi „pridigami“, poštenim potom in odkritim licem, to hočejo doseči tajno: z anonimnimi pismi, zasramovalnimi in obrekovalnimi plakati, z obrekovanjem in denunciacijami (brezimišnimi seveda) na ministerstvo (o tem ob priložnosti obšrneje) in s — tožbami. Naj omenimo danes le zadnje, da si sicer ni velikega pomena, a kaže nam „katoliška načela“ v pravi luči. — Na dan volitve zvečer začutila se je ljuba „Katoliška del. družba“ razžaljeno v neki krčmi od upokojenega rudarja, ki je bil valed zabavljanja prisotnih „katoličanov“ razburjen in tudi vinjen. Krščanske ljubezni polna katoliška družba je šla dotičnega tožit ter dala po svojem načelniku č. g. dekanu kolekovano (zaradi večje gotovosti?) pooblastilo istemu vlč. g. katehetu Oswaldu. Na sodnikovo vprašanje, ali odpusti g. O. zatožencu, se je ta po katoliško odrezal: „Ne, za to nimam pooblastila, prosim, da se kaznuje!“ In ubogi rudar je bil obsojen na globo 15 glđ, torej ravno na svojo dvamesečno plačo, ako vštajemo še postranske „dobrote“. Ako stari upokojeni rudar ne bode imel dva meseca s čim preživiti seba in svoje družine, pa naj hodi poslušat „pridige“ g. Oswalda, da bo vedel, kako naj se odpusti tistim, ki koga žalijo — po novih „katoliških načelih“. — Toda, s čim je pa zatoženc razžalil kat. družbo? Rekel je, da „mladino pohujšuje, ker se zbira v njej premladi ljudje, in da to lahko dokaže“. Navajal je tudi fakta, katera so po mestu znane. V koliko je na omenjeni trditvi resnice, naj poizve gospod O. pri stariših, ki se britko pritožujejo zoper svoje otroke, ki so v tej družbi. Popraša naj tiste „katoliške“ deklice in fantiče, ki se pozno v noči skupno sprehajajo po cesti in ono deklico, ki je prišla v najnisti uri ponoči domov, izgovarjaje se, da se je

učila v „družbi“ plesati; pogleda naj večkrat v društveno sobo, kakor kdaj kak „nebodigatreba“, in na stopnice, — potem utegne kaj zaslediti, česar mi drugi ne trdimo, temveč samo vprašamo: kaj bi rekli g. učitelji morale, ako bi se zbirali v „Del. bral. društvu“ mladi fantiči in deklički celo v pozni uri? Da tako društvo mladino pohujšuje, bi seveda ne smeli reči, ker drugače bi morali plačati 15 gld. za idrijske reveže, ker jih sicer ne. — Popisani dogodek ni tako važen, da bi se ga izplačalo obešati na veliki zvon. A storili smo to, ker smo se spomnili na tožbo, katero je nedavno vložil predsednik naše posojilnice proti nekemu kapelanu, ki je trdil, da hranilnica „ljudi odira“. Tačas je bil ves „katoliški“ Izrael v Idriji po konci. G. Goli je takoj izstopil iz načelnštva hranilnice, ker predsednik ni hotel odnehati od tožbe in prositi kapelana, da naj vzame besedo nazaj. Prišlo je do tožbe, in ta „brezverski liberalac“-predsednik je kapelanu odpustil, — sedaj pa katoliška družba po svojem zastopniku-duhovniku ni hotela odpustiti ubogemu, staremu, umirovljenemu rudarju! Nam seveda ni žal za to, a glejte vi „katoličani“, da vera ne upeša.

Iz občinskega sveta ljubljanskega.

V Ljubljani, 17. decembra.

Občinski svet ljubljanski imel je sinoči javno sejo, katere se je udeležilo 23 občinskih svetnikov. V odsotnosti gospoda župana predsedoval je podžupan dr. vitez Bleiweis-Trsteniški.

Koj početkom seje interpeloval je obč. svet. Šubic zaradi slabe plinove razsvetljave. Znano je, da plinova luč zadnji čas ne daje one svetljivosti, katero je družba po dogovoru z mestno občino dolžna dajati. Vsaka plinova luč morala bi imeti svetljivost 14 normalnih sveč, a nima je pogosto niti za jedno s. ečo, tako, da se morajo n. pr. v mestnem policijskem uradu prižgati petrolejske svetiljke, da je mogoče pisati in čitati. Konsumenti pa morajo plinovo luč isto tako drago plačevati kakor poprej, zatorej bi bila dolžnost plinove družbe, da takoj poskrbi za to, da se nedostatek popravi. Govornik vpraša gospoda podžupana, je-li mesto za plinovo luč plačje še vedno staro ceno in je-li mestni magistrat voljan, storiti potrebne korake, da se družba prisili, dajati tako luč, kakor je to v dogovoru določeno. Podžupan dr. vitez Bleiweis pojasni, da se je o tej zadevi že razpravljalo v magistratni seji in ko se izvrši preiskava glede svetljivosti plinove luči, storili se bodo primerni koraki.

Obč. svet. dr. Tavčar stavi nujni predlog, naj se draginska doklada mestnim uradnikom in slugam v dosedanem iznosu podaljša do vključno meseca marca 1896. Ta doklada potrebna je sedaj isto tako, kakor je bila potrebna neposredno po potresu, ker se razmere niso še na bolje obrnile. Pri glasovanju bil je obč. svet. dr. Tavčarja predlog soglasno vzprejet, isto tako tudi dodatni predlog obč. svet. Kalana, naj se stalnim mestnim delavcem, ki dosedaj niso dobili nikake podpore, izplača jedenkrat za vselej podpora v znesku 10 gld.

Obč. svet. Hribar stavi je štiri nujne predloge. Prvi predlog se glasi: Zima začneja pritiskati in mrzli dih nje sape čutijo jako občutno oni siromaki, katerim njihov zaslužek ne pripušča skrbeti sebi in svojim za toplo zimsko obleko, nikari že za zadostno ogrevanje njihovih stanovanšč. Vrh tega bližajo se tudi oni prazniki, ki nas spominjajo čarobne noči, v kateri so angeli oznanjevali: „mir ljudem na zemlji, ki so blage volje“. R. dbinski sreči posvečeni so ti prazniki; a kako naj jo v polni meri uživa oni, ki ga tarejo morebiti skrb, kako sebe in svoje čez praznike preživeti? In taci je zlasti letos, ko je grozna velikonočna katastrofa tako mnogemu rodbinskemu očetu izdatno skročila dohodke, v Ljubljani ne malo številu. Izmed teh pa pred vsem oni občutijo v polni meri udarce krute usode, katerim sramožljivost ne dopušča prosjčiti. Teh treba se je spomniti in pomožni odsek je poklican, da jim po dogovoru z magistratnim referentom in ubožnimi očetmi prinese pomoči. Zato predlagam: Slavni mestni zbor skleni: Pomožnemu odseku prepusti se iz potresne zaklade 5000 gld. ne presegaajo znesek, da ga po dogovoru z magistratnim referentom in ubožnimi očetmi razdeli med one potrebne mestne prebivalce, ki čutijo še vedno posledice potresa. O načinu razdelitve poročati ima pomožni odsek v prihodnji redni seji občinskemu svetu. — Predlog je bil brez debate soglasno vzprejet.

Drugi nujni predlog obč. svet. Hribarja se glasi: Ko se je pred tremi leti mudilo v našem mestu odposlanstvo občinskega sveta celovškega, da si ogleda naš vodovod in klavnico, izrekli so se vsi člani tega odposlanstva j. ko pohvalno o čistoti klavnice in o r. du, ki vlada v njej. Jednake sodbe čujejo se tudi iz ust obiskovalcev, ki so videli klavnice po družih mestih in tudi jaz sem jih že čul iz ust Pražanov, katere sem spremljal v našo klavnico. V seji občinskega sveta dne 12. t. m. pa je tovariš gosp. dr. Gregorič dvignil proti upravitelstvu mestne klavnice tako ostre obtožbe, da so iste v stanu kompromitirati upravitelstvo v javnem mnenju. Jaz za svojo osebo sem sicer prepričan, da so vse te obtožbe — katerim ne odrekam, da so bile izrečene z najboljšim namenom — silno pretirane; vendar pa se mi zdi potrebno, da na njihovej podlagi občinski svet pozveduje, da se po jedne strani morebitne napake

odpravijo, po drugej pa upravitelstvu mestne klavnice dá prilika na izrečena očitanja odgovoriti. Zato predlagam: Slavni mestni zbor naj sklene: Z ozirom na očitanja, ki so bila glede uprave mestne klavnice izrečena v seji občinskega sveta dne 12. t. m., naroča se gospodu županu, da upelje disciplinarno preiskavo proti gospodu upravitelju mestne klavnice in da o uspehu te preiskave poroča občinskemu svetu najkasneje do konca januarja 1896. — Predlog bil je brez ugovora vzprejet, isto tako tudi tretji nujni predlog, naj se takoj izvrši dopolnilna volitev v ravnateljstvo mestne klavnice. Izvoljen je bil per acclamationem obč. svet. Kozak.

Četrti nujni predlog obč. svet. Hribarja se glasi: Vodovodno ravnateljstvo imelo je nekoliko sej v sobi mestnega gospoda knjigovodje. Te seje bile so ob šestih zvečer in dale so priložnost gospodom tovarišem, ki so se jih udeleževali, spoznati v kako slabem, od petrolejskih svetilnic pokvarjenem zraku morajo uradovati gospodje uradniki mestnega knjigovodstva. Prostori, v katerih se le-to nahaja, so namreč jako nizki; zrak v njih pa pokvarjen že vsled obsevanja mnogoštevilnih strank. Ko se v sedanjem zimskem dobi vrhu tega še prižgo svetilnice, postane zrak v teh prostorih tako okužen, da je skoro neznesen in da mora skrajno škodljivo uplivati na pljuča. Ker mora občinskega sveta skrb biti take nedostatkne takoj, ko jih opazi, odpraviti, treba je tudi v tem slučaju kaj ukrepati. — Najpriprostejša od pomoč — ker se prostori preurediti ne dajo — je, da se gospodom uradnikom omogoči izogibati se delu ob svetilnicah. To se more zgoditi, ako se upelje samo jedenkratna dnevna frekvencija. Marskomu bi se to na prvi pogled zdelo morebiti nevarno č. d. da se v tem slučaju delo ne bode moglo zmagovati. V resnici pa bi to uradovanju bilo celo na korist. V mislih imam določitev uradnih ur od 8. zjutraj do 2. popoldne. V tem slučaju občevala bi stranke v uradu le dopoldne; čas od poludne do dveh pa bi preostajal gospodom uradnikom za uknjiževanje, pri katerem je mir neobhodno potreben. Po dosedanji uredbi motijo stranke gg. uradnike mej dopoldanskim in popoldanskim uradovanjem tako, da jim preostaje le malo mirnih trenutkov za uknjiževanje. Glede na vse to predlagam: Slavni mestni zbor naj sklene: Gospoda župana se naprosi predariti, če bi iz zdravstvenih in uradnih ozirnov ne kazalo upeljati pri mestnem knjigovodstvu uradne ure od 8. zjutraj do 2. popoldne.

Obč. svet. Gogola izjavi se proti predlogu, da bi se premenile uradne ure pri mestnem knjigovodstvu, isto tako tudi obč. svet. Valentinčič, dočim obč. svet. Svetek tako premembo iz lastne izkušnje prav toplo priporoča. Pri glasovanju bil je obč. svet. Hribarja predlog vzprejet, isto tako tudi obč. svet. Trčka predlog, naj se naprosijo vodstva državne in južne železnice, da podaljšajo olajšave za dovoz stavbinskega materiala. (Konec prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 17. decembra.

— (Repertoar slovenskega gledališča) Danes se bode predstavljala burka v štirih dejanjih „Ugrabljene Sabinke“, v četrtek pa se bo zopet pela opera „Janko in Metka“.

— (Društvo „Pravnik“ v Ljubljani) priredi prvi letošnji društveni shod v sredo, 18. t. m. ob 1/8. uri zvečer v prostorih „Ljubljanske čitalnice“ v „Narodnem domu“. Predaval bode g. dr. Viktor Zupan o „bližiki“. Odbor vabi vse č. gosp. člane in slovenske pravnike k obilni udeležbi.

— (Mestni šolski svet) je sklenil zopet otvoriti I. in II. razred petrazredne mestne deške ljudske šole ker so vsi otroci zopet zdravi.

— (Pribežališče sumnih elementov) je sedaj Vodmat. Vsi tisti, kateri so bili iz Ljubljane iztirani, pa ne marajo daleč od tod, in tudi mnogi v mesto pristojni postopaci, sleparji in tatovi so se naselili v vodmatski občini in se čutijo tam prav varne. Dolgo časa je bila vodmatska občina v rajonu vevške orožniške postaje, a ker je bilo nadzorstvo slabo, se je priklopila ljubljanskemu rajonu. Razmere pa se vzlic temu niso zboljšale. Orožniki ne morejo nadzorovati vsakega posamičnika, sploh pride orožnik v Vodmat le kadar gre na patroljo ali kadar mu je preiskati kak konkreten slučaj. V Vodmatu bivajoči malopridneži so vsled tega postali tako drzni, da jih ni več ukrotiti. Ekskurzije v Ljubljano so seveda njih glavni posel in menda, da pokažejo, kako se ne ustrašijo niti prve policijske oblasti v deželi, šli so celo k dež. vladi iskati nekaj sukenj in so jih tudi našli. Želeti bi bilo, da se poskrbi v vaseh v neposredni bližini Ljubljane primerna policijska organizacija, sicer se varnostne razmere ne bodo zboljšale.

— (Kupec z dekleti) Čitatelji naši se gotovo še spominjajo poročila, da je ljubljanska policija pred nekaj tedni na južnem kolodvoru aretovala nekega Mojzesa Schiffmana, ker je nameraval

dve v Zagrebu kupljeni dekleti odpeljati v južno Ameriko. O tem famoznem židu smo izvedeli nekaj zanimivih podrobnosti. Rodom je iz Lvova, v Braziliji pa naturaliziran. Bil je zaradi kupčije z dekleti že večkrat kaznovan, a to ga ni ustrašilo, saj se mu njegova kupčija dobro izplača. V Buenos-Ayresu ima dve hiši. Tam je v enem letu naložil 50.000 gld., katere je zaslužil pri svoji ostudni kupčiji. Zagrebška oblastva utegne zanimati, da je Schiffmann kupil v Zagrebu razen tistih dveh deklet, kateri je rešila iz njegovih krempljev vrla ljubljanska policija, še neko dvanajstletno dekletce, katero pa je s primernim dobičkom prodal nekemu Neumannu, seveda tudi židu v Sarajevo. Končno še nekaj za „Slovenca“: Schiffmann je frامason in sicer z imenom brat Mavricij ter je bil za svoje zasluge za frامasonstvo od dotične lože že odlikovan.

— (Za osepnici) je v Ljubljani sedaj bolnih 85 otrok in dve ženi.

— (Uradna zatvoritev narodne šole v Velikem gabru.) Okrajni šolski svet v Litiji je dvorazredno šolo v Velikem gabru, radi davice na nedoločen čas zatvoril. Bolezen se je pojavila sedaj tudi v šolskem poslopu, razširja se pa tudi po okolici.

— (Na občnem zboru narodne čitalnice v Črnomlju) dne 12. t. m. so bili izvoljeni v odbor sledeči gospodje: Fran Peterlin predsednikom; Fran Ština podpredsednikom; Fran Štetančič tajnikom; Rudolf Schiller kužničarjem; Jako Puhek blagajnikom; Avgust Kuuc in Karol Müller ml. odbornikoma.

— (Častno nagrado) je c. kr. deželni šolski svet štajerski pripoznal nadučitelju v Trbovljah g. Gustavu Vodušeku za njegovo useto, hvalavredno in uspešno poučevanje na tamkajšnji ljudski šoli in sicer častno nagrado v znesku 100 kron.

— (Električna razsvetljava v Beljaku) se uvede že prihodnje poletje in sicer se bode napejlala iz grajščine Müllerov, oddaljene 5 km od mesta. Električno napravo je uredila firma Glanz & Comp. po njenem sistemu.

— (Imenovanja pri pošti.) Poštnimi oficijali so imenovani asistenti: Jožef Jakelj, R. Jes, K. Amadeo, Ivan Vovk, A. Müller, I. Delmonaco, I. Tunis, A. Novello in Martin Navratil, vsi v Trstu.

* (Častnik kot provokater.) Neki topničarski častnik je včeraj popoldne v dunajski Kärntnerstrasse, kakor znano, najobljudenejši ulici, napadel s sabljo nekega uradnika in ga hudo ranil. Zbralo se je hipoma več tisoč ljudij in ti bi bili častnika linčali, da ni hitro sedel v voz in se odpeljal.

* (Milionar — potepuh) Pred kratkim je bil v Novem Yarku pokopan potepuh, ki je umrl na cesti meda lakote. Polcija je preiskala njegovo stanovanje, podobno bolj briogu nego človeškemu bivalšču, in dognala, da je bil ta potepuh tisti Aleksander Collie, ki je l. 1875. kot jedan prvih angleških trgovcev razpečal za kakih 25 milijonov gold narjev ponarejenih menic ter s tem ogromnim premoženjem pobegnil. Zapravi je denar v nekaterih letih in nazadnje umrl raztrgan in sestradan za plutom.

Brzojavke.

Dunaj 17. oktobra. Poslanska zbornica je v sinočni seji po priporočilu pravosodnega ministra Gleispacha vzprejela zakonski načrt glede avtorskih pravic literarnih in umetniških del in dognala pravico ter vzprejela proračunsko postavko „dispozicijski fond“.

Dunaj 17. decembra. V današnji seji poslanske zbornice je dr. Lueger fulminantno govoril zoper obnovev pogodbe z Ogersko. Njegov ostri govor je povzročil silno razburjenost in hrupne prizore. Suess je zagovarjal postopanje leveice l. 1867. Ministerski predsednik Baideni je rekel, da oostrost, s katero govore protisemitje, otežujejo položaj ministerstva. Češki veleposestnik grof Palffy je zahteval, naj se določi za pogodbo drugačna pravičnejša kvota glede prispevkov za skupne potrebe in naj se premeni carinska pogodba z Ogersko. Ko je hvalil madjarsko viteštvo, je nastal velikanski hrup. Lueger je govoril še jedenkrat in zavračal vse ugovore. Zaradi izreka „Taki ministri spadajo v kriminal“, ga je predsednik Chlumecky poklical k redu. Nastali so zopet sumni prizori. Lueger se je obrnil k levi in rekel: Vsak od vas zasluži, da se mu našteje 25 palic. Ker je Chlumecky Luegerja zopet poklical k redu, je nastal novi velik škandal.

Rim 17. decembra. Poročila iz Afrike javljajo, da se je laška vojska morala umakniti iz svojih pozicij.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Ivana Ka-
luže posestvo v Narinu (v drugič) in Ivana Obreže po-
setvo v Čepnem, (prvikrat) oba dné 20. decembra v Postojini.
Franceta Peteka posestvo v Gorenji Vasi, cenjeno
80 gld., dné 20. decembra 1895 in 1. februvarja 1896 v
Ribnici.
Apolonije Zdravje posestvo v Iški vasi, cenjeno
600 gld., dné 21. decembra (v drugič) v Ljubljani.
Roze Lenasi posestvo v Hrenovici, cenjeno 2911 gld.,
in Neže Čandek posestvo v Razdrtem, oba v drugič dné
21. decembra v Senožečah.

Umrli so v Ljubljani:

11. decembra: Julija Snoj, delavčeva hči, 2 leti. Kurja
vas št. 16. — Pavlina Žagar, uradnega sluge hči, 2 dni, Ce-
sarja Jozefa trg št. 1. — Janez Mežnar, zidar, 41 let, Kurja
vas št. 14.
12. decembra: Antonija Perko, sobnega slikarja žena,
43 let, Florijanske ulice št. 32.
14. decembra: Antonija Strazišar, posestnikova hči,
5 let. Krakovske ulice št. 1. — Elsa Perhanc, uradnikova
hči, 7 mesecev, Šubičeve ulice št. 3. — Marija Jeločnik, kro-
jačeva hči, 4 leta, Rožne ulice št. 39.
V deželni prisilni delavnici:
12. decembra: Friderik Sulzbacher, prisiljenec, 19 let.

Meteorologično poročilo.

Decembra	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
16.	9. zvečer	727.0	-0.8°	sl. svzh.	sneženo	
17.	7. zjutraj	728.4	-0.7°	sl. jzah.	oblačno	5.0
"	2. popol.	730.0	+5.4°	sr. vzjvz.	oblačno	

Srednja včerašnja temperatura -1.4°, za 0.3° nad
normalom.

Dunajska borza

dné 17. decembra 1895.

Skupni državni dolg v notah	100 gld.	—	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	15	"
Avstrijska zlata renta	121	35	"
Avstrijska krona renta 4%	99	80	"
Ogerska zlata renta 4%	121	60	"
Ogerska krona renta 4%	98	50	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1004	—	"
Kreditne delnice	364	75	"
London vista	121	05	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	22 1/2	"
20 mark	11	84	"
20 frankov	9	60 1/2	"
Italijanski bankovci	44	60	"
C. kr. cekini	5	74	"

Zahvala.

Vsem svojim cenjenim sorodnikom, prijate-
ljem in znancom, ki so ob boleznih in smrti moje
nenadomestne soproge

Antonije Perko

na presrčen način skazali svoje sočutje, za mnogo-
brojno spremembo pokojnice k poslednjemu počitku,
precastiti duhovščini, za darovane krasne vence,
posebno pa slikarski zadrugi in slikarskim po-
močnikom za obilno udeležbo pri pogrebu in sled-
njič slavnemu pevskemu društvu „Ljubljana“ za
prekrasno tolažilno petje izrekam svojo srčno in
iskreno zahvalo.

V Ljubljani, dné 17. decembra 1895.

(1631)

Fran Perko.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancom
svojega sina, rajnega

Florijana Ploj-a

kovaškega mojstra

izrekam podpisanec najtoplejšo zahvalo na prija-
teljskem sočutju ob njegovi preselitvi v boljše
življenje.

V Kranju, dné 17. decembra 1895.

(1628)

Florijan Ploj.

Krepak učenec

se takoj vzprejme za strojarski obrt pri Avgustu
Terpin-u, strojarju v Kamniku. (1630—1)

Pristno ruski gumasti čevlji.
Visoki škornji iz juha.

Plačilo na obroke.
Z roko šivani ali z roko zbiti

Čevlji

na teden 50 kr. za par.

Tovarna obutal

Dunaj

XVII. Bezirk, Hauptstrasse št. 25.

Pristno ruski gumasti čevlji.
Visoki škornji iz juha.

Družbinske igre

in vsakovrstne igrice, kakor tudi galanterij-
sko in lesnarezbarsko blago priporoča kot
najpripravnejša za (1627-1)

Božična darila

F. Stampfel v Ljubljani

Kongresni trg, Tonhalle.

Novosti

bluzah in trikot-taljeh
spodnjih kijklah
Echarpes svilnatih in volnenih

priporoča (1493—10)

v največji izbiri

Alojzij Persché

Pred škofijo 22 poleg mestne hiše.

Dr. Friderika Lenglel-a

Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, ka-
teri teče iz breze, ako se navrta
njeno deblo, je od pamtikeva
znan kot najizvrstnejše lepilo;
ako se pa ta sok po predpisu
izumitelja pripravi kemičnim
potem kot balzam, zadobi pa
čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer ž
njim obraz ali drugi deli polti,
ločijo se že drugi dan ne-
znatne luskine od polti, ki postane vsled
tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgledi na obraz nastale gube in ko-
žave pike ter mu daje mladostno barvo; polti pode-
ljuje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj nag'o
pege, žoltavost, ogerce, nosno rudečico, zajedce in
druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom
vred gld. 1.50.

Dr. Friderika Lenglel-a

BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejnejše milo, za kožo
nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr. (12—23)

Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkóczy-ja
lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Poštna naro-
čila vzprejema W. Heun, Dunaj, X.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895.

Nastopne omenjeni prihajalni in odhajalni časi omenjeni so v
vrstnem vrstnem redu.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

08. 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, O-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, des. Salsthal v Anzeo, Ischl, Gmün-
den, Solnegrad, Steyr, Linz, Budejovice, Plesaj, Marjane varo, Hob,
Karlove varo, Francovo varo, Prago, Ljpsko, Dunaj via Amstetten.
08. 12. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, O-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Salsthal v Solnegrad, Dunaj
via Amstetten.
08. 12. uri 15 min. popoldne osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.
08. 12. uri 20 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak,
Olovec, Ljubno, Salsthal, Dunaj.
08. 12. uri 25 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Olovec, Ljubno,
des. Salsthal v Solnegrad, Lend. Gastein, Zell na Jeseru, Inomost,
Bregenz, Carib, Gmunden, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Bude-
jovice, Plesaj, Marjane varo, Hob, Francovo varo, Karlove varo,
Prago, Ljpsko, Dunaj via Amstetten.
08. 12. uri 30 min. večer osebni vlak v Kočevje, Novo mesto.
Naslednja ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 30 min. popoldne
osebni vlak v Leseo-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

08. 12. uri 5 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lj-
pskega Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marjanih varov,
Plesaj, Budejovice, Solnegrada, Linos, Steyr, Gmunden, Ischl, An-
zeo, Ljubna, Olovec, Beljak, Franzensfeste, Trbiš.
08. 12. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Beljak, Olovec, Novo mesto.
08. 12. uri 15 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten,
Ljpskega Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marjanih
varov, Plesaj, Budejovice, Solnegrada, Linos, Steyr, Plesaj, Gmunden,
Carib, Bregenz, Inomost, Zell na Jeseru, Lend. Gastein, Ljubna,
Olovec, Pontabel, Trbiš.
08. 12. uri 20 min. popoldne osebni vlak v Kočevje, Novo mesto.
08. 12. uri 25 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Salsthal,
Beljak, Olovec, Franzensfeste, Pontabel, Trbiš.
08. 12. uri 30 min. večer osebni vlak v Kočevje, Novo mesto.
08. 12. uri 35 min. večer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in
Ljubana, Beljak, Olovec, Pontabel, Trbiš.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

08. 12. uri 25 min. zjutraj v Kamnik.
08. 12. uri 30 min. popoldne v Kamnik.
08. 12. uri 35 min. večer v Kamnik.
Prihod v Ljubljano (drž. kol.).
08. 12. uri 25 min. zjutraj v Kamnik.
08. 12. uri 30 min. popoldne v Kamnik.
08. 12. uri 35 min. večer v Kamnik. (5—291)

Listno-žagna dela

nudijo za dolge zimske večere prav prijetno kratkočasno
zabavo. Vse potrebne priprave za to se dobivajo po
ugodnih cenah v prodajalnicah

Fr. Stampfel v Ljubljani

Kongresni trg (Tonhalle). (1617—4)

2 leti garancije!

Remont. iz nikla	gld. 3.95
" srebr. 1000/1000 zlat r.	7.15
" za dame	9.25
Spiralna Breque, 15 kamn.	13.20
S 16 k. I. Chaton sistem „Glashütte“	17.05
„Goldin“ Rem. s 3 pokrovi	6.60
" garantirano trajna	9.90
Budilka, na sidro idoča, sveteča	1.87
Regulateur, 1 dan idoč, z bitjem	5.50
" 10 dni idoč, z bitjem	8.25

Ilustr. cenike o urah, verižnikih, budilkah, regula-
teurjih, zlatem in srebrnem blagu do najfinije
vrste razpošiljam gratis in franko. Neugajajoče
blago se zamenja ali se povrne denar.

Evg. Karecker, tovarna za ure.
Bregenz. Vorarlberg. (1625—2)

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Doktor pl. Trnkóczy-jev protinski cvet

je olajšujoče mazilo za roke in noge,
za križ in za vsakevrstne bolečine. Pri-
poroča se za masazno zdravljenje.

Steklenica 50 kr., 12 steklenic 4 gld. 50 kr.

Dobiva se pri (1543-4)

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju

lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se s obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradci.

VIZITNICE „NARODNA TISKARNA“.

L. M. Ecker

stavbno in galanterijsko kleparstvo, izdelovanje orna-
mentov iz cinka in kovopisnih del

Kolizejske ulice št. 1 Ljubljana Dunajska cesta št. 7

priporoča se za prevzete: a (269—11)

vseh v to stroko spadajočih del, zlasti stavbnih del vsake vrste iz poljub-
nega materiala, krovna dela v lesnem cementu in strešnem kleju,
dalje vsa namazanja in popravljajanja, ki so s tem zvezana.

Napravljanje strelovodnih naprav po preskušanih sistemih v stro-
kovnjaški solidni izvršitvi po zmernih cenah.

Skladišče lesnega cementa, strešnega laka, strešnega kleja,
kakor tudi vsega hišnega in kuhinjskega orodja.

V mojo stroko spadajoča naročila ali popravljajanja točno in po ceni.
Proračuni stroškov na zahtevanje zastoj brez daljnih stroškov.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Čvetniška pisarna
dr. Viktorja Supan-a
nahaja se od oedaj naprej
v Gosposkih ulicah št. 17 v grofa
Auersperga palači (1619—2)
pri tleh, nasproti c. kr. okr. sodišču.
v Ljubljani, dné 14. decembra 1895.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.